

Şirin

BANA MASAL ANLATMA!

BİRSEN EKİM ÖZEN

ÇİZER: SERNUR IŞIK

İÇİNDEKİLER

EN GÜZELİ BENİM KİTAPLIĞIM.....	5
KONSEPTLİ KAFELER.....	15
KIRMIZI BAŞLIKLİ SAF	25
EZİK PRENSES.....	45
SİNİK PRENSES SİNDİRELLA.....	65
GECE YARISI.....	89
AYAKKABI	97
DAĞLARI DELEN FERHAT.....	113
YA SEN OLSAN.....	139
YA SEN OLSAN.....	140
YA SEN OLSAN.....	142

EN GÜZELİ BENİM KİTAPLIĞIM

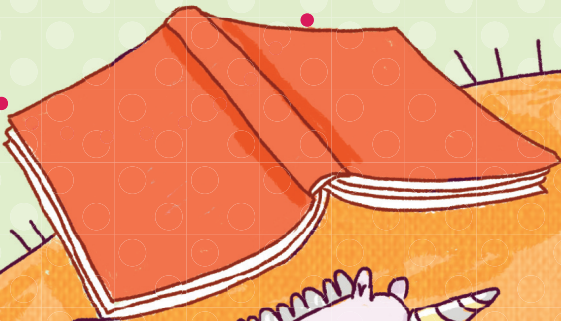
Evlerde herkesin sevdiği bir köşe vardır. Hombili için bu köşe mutfak masasının yanı, Fisto için aynanın durduğu alan olabilir. Oysa benim için en favori yer, kitapların tam önündeki minderler. En acayip fikirler aklıma çoğu zaman burada gelir.

Evdeki kitaplığımızın üç ayrı bölümü var. Kitaplığın alt rafları bana ait. Yani kitaplığın en renkli kısmı alt raflar. Rafların önünde de üzerine uzanıp kitabımı okuyabileceğim minderler duruyor. Bu köşe tamamen benim tasarıмым.

Babamın bölümünde duran kitapların kapakları genellikle anlamını tam olarak çözemediğim kelimelerle dolu. “Marjinal”, “Sistem”, “Ekonomi” gibi anlamsız sözcükler arka arkaya rastgele sıralanmışlar sanki. Çok sıkıcı görünüyorlar.

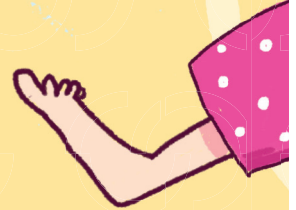
Annemin raflarında romanlar ve bilimsel araştırmalar var. Ha, bir de okuyanı geliştirdiğini iddia eden, kendine acayip güvenen, atarlı kitaplar... Annem bunları kitapçılarının “Kişisel Gelişim” bölümlerinden alıyor. Kitaplar gaz veren, insanı hop oturup hop kaldırtan kitaplar. O kitapların verdiği gazla annem bugüne kadar nasıl oldu da astronot ya da Everest’in tepesine tırmanan bir dağcı olmadı, hayret ediyorum.

Kütüphanede birkaç raf sadece bu kitaplara ait. Bunların isimleri de atarlı: “Düşün ve Yap”, “Güven de Gel”, “At da Tut” gibi okumaya niyetlenene efelenen kitaplar.

Annem henüz Everest’e çıkmaya kalkmasa da daha anlayışlı olduğu kesin. Yapmaktan ne yazık ki vazgeçemeyeceğim ve annemi çok sinirlendiren planlarım -örneğin, çeşitli arkadaşlarımı dertten kurtarma operasyonlarım- annem tarafından artık güler yüzle karşılanıyor. Yüzünde dünya yıkılmış gibi bir hava oluşmuyor. “Kitaplar yararlıdır” sözü doğru.

Babam ara sıra annemin okuduklarına laf etse de onun da okuduklarının bazıları gerçekten yürek parçalayıcı. Anlamını çıkaramadığım isimleri olan kitaplar dışında anlamını hemen çıkardıklarım da var. Bunlar, **“On Adımda İş Hayatında Başarılı Olma Yolları”** tarzında çok güvenilmemesi gereken kitaplar. Bunları okuyunca tavşan bile olsan, kaplan gibi avlanmayı öğrenebilirmişsin. O kitapların arkalarında böyle şeyler yazıyor.

İçlerinde de şunu yapın, bunu yapın diye bir sürü tavsiye... Ben şahsen o kitapların tavsiyelerini deneyip naneyi yemiş bir insanım. Babam gibi kibar ve düşünceli bir insanın da o acayip şeyleri yapabileceğini hiç sanmıyorum. Mesela, **“sırlarınızı kimseye söylemeyin”** gibi bir madde nasıl hayata geçirilir? Geçirilirse de başarılı ama mutsuz olmaz mı insan? Küçük sırlarını sevdiğin insanlara anlatmazsan, onların sırlarını dinlemezsen hayat renksiz olmaz mı? “Sırlarını kimseye söyleme!” diye tavsiye mi olur? İyi, içimde tutayım da bir gün gülmeye patlasın. Söylerim, rahatlarım, gülerim, belki biraz ağlarım ama sonuçta bir yere müdür olmasam da

KENDİ GÖNLÜMÜN CEO 'su olurum!

